

Dagthema: Je volgt je ster

Overweging 13 december – Diana Vernooij

“...bent geïnspireerd, er is iets in je geraakt – je gaat verder op zoek, je wilt helderheid – je denkt het gevonden ...”

Lezing uit Matheüs

Openingstekst uit de Therigatha, getuigenissen van vrouwelijke volgelingen van de Boeddha

“Vrije vrouw, wees vrij,
zoals de maan verlost wordt
uit de zonsverduistering.
Geniet met vrije geest —
bij niemand in de schuld —
van wat je is gegeven.

Ontdoe je van de neiging
jezelf als hoger of lager dan
of gelijk aan anderen te beschouwen.
Een integere religieuze vrouw,
die zichzelf in de hand heeft,
vindt de vrede die voedt
en nimmer afkeer veroorzaakt.”

Welkom en inleiding

Welkom lieve mensen, welkom bij deze zoomviering van De Duif. Welkom, wie hier wekelijks inlogt, welkom, wie af en toe komt of voor het eerst zoomt! Waar je ook bent – je bent welkom in deze Duifsessie, in deze gemeenschap voor en door bevlogen mensen, vandaag vanuit mijn huis, hier in Amsterdam Noord.

Het is de derde adventszondag en we volgen onze adventsserie **Staan in Licht**.

Advent betekent ‘komst’, dat wil zeggen we verwachten de komst van het Licht, vier weken duurt deze weg naar de donkerste dag van het jaar. Kerst is de dag waarop het Licht weer geboren wordt, letterlijk omdat de groeiende duisternis is afgeweerd en de dagen weer gaan lengen. Door de eeuwen heen is dat feest gevierd, dat moment waarop er een eind is gekomen aan het steeds donkerder worden van onze dagen. Zo eind december gaan het licht weer groeien. De traditie van ons Christendom heeft aan deze dag een nieuwe betekenis gegeven. Wij vieren de geboorte van dat speciale kind, het kind van Liefde dat zal groeien tot de man van Vrede en Verlossing. Wij vieren dat hoe donker het ook wordt om ons heen, we altijd weer het licht mogen verwachten, de liefde, de helderheid, de verlossing uit een vernauwde wereld.

Vandaag staan we stil bij de sterren in ons leven, de ster die wij volgen. In ons leven zoeken we immers bloei, ontwikkeling van onszelf, verwerkelijking van ons wezen, en we willen bijdragen aan een goede wereld, een lieve wereld. We zoeken een evenwicht tussen geborgenheid en vrijheid, tussen comfortzone en avontuur. We trekken onze strepen – tot hier en niet verder. We gaan onze weg, voorbij de grenzen die we dachten te zien, hoe spannend we dat ook vinden.

Ik wens ons een goede viering

3^e adventskaars wordt aangestoken

Lied

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw
veel te laat heb ik jou lief gekregen.

Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende blinde
buiten mij, en uitgestort als water
liep ik van jou weg en liep verloren
tussen zoveel schoonheid die niet jij was.

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben jij heen gebroken.
Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.
Geuren deed jij en ik haalde adem,
nog snak ik naar adem en naar jou.

Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou. Mij, lichtgeraakte,
heb jij doen ontbranden. En nu brand ik
lichterlaaie naar jou toe, om vrede.

We hebben de goede gewoonte hier in onze vieringen om teksten te lezen, bijbelse teksten en teksten uit andere tradities. Ik heb voor ons thema *Je volgt je ster* twee teksten uitgekozen, een kort gedicht en de lezing over dé ster, de ster van Bethlehem. Maar kijk en luister eerst naar *Een streep* van Toon Tellegen.

Gedicht van Toon Tellegen: Een streep

https://youtu.be/L_AUedOwKog

Lezing uit Mattheüs 2:1-12

“Toen Jezus geboren was in Bethlehem in Judea, tijdens de regering van Herodes, kwamen er magiërs uit het Oosten in Jeruzalem aan. Ze vroegen: ‘Waar is de pasgeboren koning van de Joden? Wij hebben namelijk zijn ster zien opgaan en zijn gekomen om hem eer te bewijzen.’

(...)

Koning Herodes riep in het geheim de magiërs bij zich; hij wilde precies van hen weten wanneer de ster zichtbaar geworden was, en stuurde hen vervolgens naar Bethlehem met de woorden: ‘Stel een nauwkeurig onderzoek in naar het kind. Stuur mij bericht zodra u het gevonden hebt, zodat ook ik erheen kan gaan om het eer te bewijzen.’ Nadat ze geluisterd hadden naar wat de koning hun opdroeg, gingen ze op weg, en nu ging de ster die ze hadden zien opgaan voor hen uit, totdat hij stil bleef staan boven de plaats waar het kind was. Toen ze dat zagen, werden ze vervuld van diepe vreugde.

(...)

Nadat ze in een droom waren gewaarschuwd om niet naar Herodes terug te gaan, reisden ze via een andere route terug naar hun land.”

Overweging

Het verhaal gaat dat er vooraanstaande mannen een ster volgden. Ze kwamen van ver en het waren koningen, magiërs, wijzen, wie zal het zeggen. Zij volgden een bijzonder stralende ster. Zo'n ster aan de hemel kón alleen maar betekenen dat er een zeer bijzonder kind was geboren. Ze zijn met een heel gevolg, ze vallen nogal op. Natuurlijk maken ze hun opwachting bij de koning maar die heeft geen kind gekregen en wil het naadje van de kous weten. Hij is niet veel goeds van zins met een vreemd koningskind.

Dit is de setting van ons verhaal. Een briljante ster wordt gevolgd, een pasgeboren kind wordt gevonden, het krijgt de eer die het toekomt, goud, wierook en mirre.

Maar het volgen van de ster blijkt een gevaarlijk avontuur. Als de koningen niet waren gekomen en Herodes niet hadden bezocht, was er geen kindermoord gevolgd en hadden Jozef, Maria en het kind niet hoeven vluchten, zoals verder in Mattheüs te lezen is. We zijn gewaarschuwd, het volgen van je ster is niet zonder gevaar.

Goede verhalen hebben veel lagen. Omdat de verhalen uit de bijbel regelmatig terugkomen in ons leesrooster, lezen wij vaker hetzelfde verhaal. En telkens heeft het verhaal toch weer een andere boodschap. Het ligt aan de andere verhalen die we erbij halen. Bovendien wordt de betekenis gegeven door hoe jij het verhaal nú hoort, waar jij op aanhaakt.

Vandaag volgen we de ster in het verhaal. Jij volgt jouw ster. Wij zijn op de wereld om onze ster te volgen.

Kunst, muziek, gebed, stilte, schoonheid en goed gezelschap inspireert. Ik weet niet wat jou je levensadem en inspiratie brengt. Ik heb het nodig regelmatig schoonheid te zien, in een museum of thuis op de bank, muziek te horen die mij raakt, ik heb de stilte nodig en de wind op mijn wangen. Ik heb goede gesprekken nodig, en mensen die echt om mij geven. Ik heb het nodig verhalen te horen, uitleg te krijgen en opgeroepen te worden om waarachtig te leven. En ik heb het nodig om mijn steentje bij te dragen aan die oproep waarachtig te leven, hier en nu bij jullie.

Het getuigenis uit de Therigatha, de reeks verhalen van vrouwelijke volgelingen van de Boeddha, is ook zo'n oproep. Ze zegt: “vrije vrouw, je bent niemand iets verschuldigd, ontdoe je van je neiging om jezelf te vergelijken met anderen, wees vrij en vindt de vrede.”

De vrouw die dit getuigde volgde de Boeddha en had zich ontdaan van haar benauwenis en ballast. De Boeddha was haar ster, zijn verhalen en leer bracht haar verlichting en inzicht in hoe het leven genoten kan worden.

De Boeddha had volgelingen, Jezus had volgelingen, Mohammed ook. Als je een leraar volgt, of een lerares, is zij jouw ster. Je bent geïnspireerd, er is iets in je geraakt – je gaat verder op zoek, je wilt helderheid – je denkt het gevonden te hebben. En daar zit hem ook direct het gevaar.

Wat is die ster die je volgt? Is het iets buiten jezelf, kent iemand anders jouw waarheid? Zo lijkt het soms. Vaak komt je inspiratie in eerste instantie van buiten, van iemand die je iets laat zien dat je nog niet kende. Maar hoe weet je dat de ster die je volgt de juiste is? Hoeveel mensen lopen niet achter een charlatan aan, een goeroe die macht, seks of geld belangrijker blijkt te vinden dan een waarachtige wereld?

We denken bij inspiratie snel aan hartstochtelijkheid, aan vurigheid. Persoonlijk vertrouw ik al te veel emotie niet meer. Vurigheid, halleluja, het is aanstekelijk maar het brandt op als stro en laat teleurstelling na. Zelf knijp ik altijd mijn tenen samen als iemand overenthousiast en geïnspireerd doet. Als je niet oppast jaag je opwinding na, in plaats van inspiratie.

Goeroes, hallelujakerken, de nieuwste opgepoetste inspiratietrainingen – het is als het jagen op de nieuwste I-phone. Spiritueel materialisme noemde Chögyam Trungpa dat, een Tibetaans boeddhistisch leraar. Je jaagt ervaringen na, kicks.

Ik herinner me hoe we in de jaren '80 elkaar inspireerden om in actiegroepen plaats te nemen. Ik ook – hoe radicaler de groep, hoe meer ik het gevoel had dat dát mijn weg, mijn ster, was. Ik heb met schade en schande geleerd dat radicale inspiratie wel opwinding geeft maar geen duurzaam zinvol leven. Pas geleden vertelde mijn vriendin me dat zij in die tijd juist ervoor koos om niet in een anti-discriminatiecomité te gaan maar bij haar Turkse burens thee te gaan drinken. Zij had eerder dan ik het lef haar eigen unieke weg te volgen, tegen de keer in te doen wat haar echt warmte bracht en waar zij warmte kon geven.

Het zijn dus niet alleen de cherrypickers, de Herodussen, de goeroes die het gevaar leveren, degenen die een graantje mee willen pikken en jouw inspiratie voor geheel andere doeleinden inzetten.

Het is vooral je eigen vuur dat je moet leren onderscheiden.

En hoe doe je dat? Doe je dat door een streep te trekken, door te zeggen: tot hier ben ik veilig, dit is mijn comfortzone en daar treed ik niet buiten? Het zal je niet lukken binnen je comfortzone te blijven en toch je ster te volgen. Je vindt wel bevestiging en geborgenheid in je comfortzone, maar geen vrijheid, geen nieuwe inzichten.

Hoe dán?

Je zet de stap over de streep. Het gevaar van de inspiratie is het strovuur. Jij hebt daar iets te doen. Jij onderscheidt het kaf van het koren. Het kaf zal opbranden als stro, het koren is wat je voedt. Het kaf zorgt voor spektakel en opwinding. Het koren voedt je, het verwarmt je hart. Jij kunt dat onderscheiden. Als je het deelt met anderen, als je jezelf erover hoort vertellen dan voel je of het klopt.

Ik geloof in verantwoording durven nemen en elkaar daarin te bemoedigen. Je laat je niet drijven op de golven van de opwinding van anderen of van gezamenlijke kicks. In plaats van grote hartstocht zie ik inspiratie veeleer als een verstillende innerlijke kracht. Een echt nieuw inzicht nestelt zich in je ziel en in je bestaan en voelt als rust en richting. Dat toont zich helemaal niet zo heftig. Als jij je ster herkent en volgt, dan kleurt het je leven, het geeft

je leven zin. Je durft te kiezen welke weg je in kunt slaan en welke weg je aan je laat voorbijgaan. Soms kan een ander licht op jouw weg laten schijnen.

Halleh Gorashi is een Iraanse vrouw die politiek actief was in haar vaderland en na de machtsovername van Khomeini een schaduwleven leidde. Uiteindelijk vluchtte ze naar Nederland. Ze leerde Nederlands, ging hier studeren en werd hoogleraar Diversiteit en Integratie in Amsterdam. In Trouw stond een interview met haar: "Ik ben altijd het licht blijven zien" zei ze. Ze schrijft hoe ze mensen ontmoetten die in haar geloofden, ook toen ze niet meer in zichzelf geloofde. Zij waren de lichtpunten in haar bestaan. Nu ze hoogleraar is, wil ze zelf zo'n lichtpuntje zijn.

Er zijn mensen die zo'n ster voor je zijn, die je weg verlichten. Het zijn degenen die zich ondersteunend opstellen, niet degenen die in goud en glitter voorop gaan. Zoek niet naar wat je verveling verdrijft, zoek niet naar wat snel opgesnoept kan worden, maar zoek voorbij je comfortzone naar wat bijna beangstigend is zo mooi en dichtbij. Laat je niet verstrooien, laat je niet betoveren, blijf kritisch maar geef niet op. Zoek wat je ziel voedt, echt voedt. Inspiratie vinden is inspiratie willen geven. Het gaat samen. Ik ken niets dat zo openend is als inspireren. Jij wordt een doorgeefluik van wat echt is in het leven. Je luistert echt, kijkt, geeft echte vriendschap, anderen voelen zich gezien, je betekent iets voor hen. Eigenlijk gaat het helemaal niet om dé stér en het gaat zeker niet om één ster, één waarheid. Waar het om gaat is dat jij herkent wat jouw ziel verwarmt, waar jij voor wil gaan in je leven. Als jij het licht herkent, als je die verstillende innerlijke kracht in je hart voelt, volg haar! Amen

Muziek: Dave Brubeck en Paul Desmond - Take Five

<https://www.youtube.com/watch?v=vmDDOFXsGAs&list=PLxMRiIM6zRNZY3rW9Di8czl9fk1szs3Yg&index=92>

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in Jou,
die in mij woont, sinds mijn prille bestaan.
Ik geloof dat het Jouw Licht is, diep in mij,
dat schijnt op de intenties van mijn hart.
Meer en meer mag ik begrijpen
wie ik in werkelijkheid ben.
Ik geloof in de weg die Jezus van Nazareth ons is voorgegaan.
Hij raakte kwetsbare mensen met warmte en integriteit.
In hen zag hij de Goddelijke aanwezigheid,
En hij eerde hun innerlijke stralende Ster.
Ik geloof in jou, wijsheid van Gods Geest,
Ik geloof dat jij ons ogen geeft
om de innerlijke heilige grond van de ander te zien.
Ik geloof dat jouw wijsheid
onze harten kan openen naar elkaar toe.
Wij reiken uit naar de kwetsbare, naar de sterke,
naar de vreemdeling, naar de tiener, het kind,
de arme of rijke of naar wie dan ook op ons pad.
Amen

Samen delen

We zijn bij het hart van onze viering aangekomen, het delen van onze intenties. Maar voordat wij dat doen nodig ik u uit om te kijken naar de oproep van Stef Bos op de muziek van Diggi Dix: Tel de sterren van liefde.

Muziek:

Stef Bos, Beste Zangers – Sterren tellen (van Diggi Dix)

<https://www.youtube.com/watch?v=1xQvLwBsQ34>

Dat christelijk visioen dat er meer dan genoeg is voor iedereen als wij breken en delen – dát is het hart van onze viering.

In de fysieke kerk delen we brood en wijn, hier op zoom delen we onze intenties en voorbeden met elkaar.

Dus laten we ons leven, onze liefde, ons geld en onze aandacht delen met elkaar en dát doen wat gemeenschappen al eeuwen doen: elkaar ondersteunen, bemoedigen en inspireren. Samen zijn we gemeenschap.

Voorbeden door mensen uit de gemeenschap

Gebed om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn.

Mogen ze leven in veiligheid en vreugde.

Mogen alle levende wezens,

of ze nu zwak of sterk, man of vrouw,

dier of mens, groot of klein zijn,

of we ze al dan niet kunnen zien,

of ze veraf of dichtbij zijn,

of ze geboren zijn of nog geboren moeten worden,

mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –

tot welke staat het ook behoort - verachten,

laat niemand door boosheid of haat

een ander schade willen berokkenen.

Zoals een moeder waakt over haar kind,

bereid haar leven te wagen om haar enige kind te beschermen,

Laten we zo met een onbegrensd hart

alle levende wezens beschermen en heel de wereld kleuren

met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Lied: Memories | One Voice Children's Choir

<https://youtu.be/XB6yjGVuzVo>

Mededelingen

Volgende week gaan Ingeborg Schenkels en Harris Brautigam samen voor.

En dan is het al weer Kerst!

De **Kinderkerst** wordt een fantastische viering waar meesterverteller Hakim Traïda aan meewerkt. 24 december vanaf 16.00 uur – start 16.30 uur. We worden een versierde kerk ingenomen en alles is te volgen via Zoom – geef je op via de website van De Duif.

Jan Meijer en Helma Schenkeveld zullen met **Kerstnacht** voorgaan met het thema Gewenst Herboven.

De viering vindt plaats 24 december om 22.00 uur – via Zoom.

collecte

Vergeet niet om je **bijdrage** over te maken aan De Duif. We hebben geen inkomsten meer van collectes en de kosten van de huur van De Duif gaan gewoon door. Ik vroeg Bert, de penningmeester, naar onze financiële situatie. Niet gunstig. In Coronatijd zijn we een paar vaste donateurs kwijtgeraakt en er zijn een stuk of 5 losse extra bijdragen overgemaakt. Dus ondersteun onze Duif, maak je gulle bijdrage over. Draag bij wat je kunt missen; richtbedrag is € 25,- per huishouden per maand, dan maken wij geen verlies. Mocht je dat willen doen, dan kun je [hier](#) vinden hoe. Je kunt ook eenmalig een bedrag overboeken naar ons bankrekeningnummer: NL20 RABO 0173 6297 92 ovv Stichting De Duif.

Slotlied

H. Oosterhuis

Dat ik aarde zal bewonen,
niet op vleugels als een arend,
niet in schemer als een nachtuil,
niet kortstondig als een bloem,
niet op vinnen onder water,
niet gejaagd en niet de jager,
niet op hoeven, niet op klauwen,
maar op voeten, twee.

Om de verte te belopen,
om de horizon te halen,
en met handen die wat kunnen,
kappen, ruimen, zaaien, oogsten,
met een neus vol levensadem,
met een buik vol van begeren,
met een hoofd niet in de wolken,
wel geheven naar de zon
om te overzien die aarde,
haar te hoeden als een kudde,
haar te dienen als een akker,
en te noemen bij haar naam.

Dat ik ben niet meer of minder,
dan een mens, een kind van mensen,
een van velen, een met allen,
groot en nietig, weerloos vrij,

om te zijn elkaar tot zegen,
om te gaan een weg van dagen,
liefdes weg, die ooit zal leiden,
naar een menselijk bestaan.

Slotwoord en zegenbede

Binnenkort, op 21 december zullen Jupiter en Saturnus in conjunctie gaan, dwz vanaf de aarde lijkt het dat ze op elkaar vallen. Ze creëren zo één superstralende ster – een ster zoals de ster van Bethlehem. Dat gebeurt niet vaak, eens in de 800 jaar is deze ster zo te zien. De hele week rond de 21 december is de ster te zien vanaf zonsondergang.

Laten we met deze ster voor ogen de viering beeindigen en er de zegen van de Krachtige en Tedere bij vragen:

Moge de Krachtige en Tedere bij ons zijn
Vandaag, morgen en alle dagen van ons leven,

Moge zij ons zachtheid schenken,
en ons hart openen om met lef
over onze getrokken strepen te stappen.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo uniek als ieder is.

Moge ons diepste wezen,
God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.
Amen

